

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Miron Grigore împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir privind recunoașterea acțiunilor nule, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 22 aprilie 2013 Miron Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale or. Cantemir și Casei Naționale de Asigurări Sociale mun. Chișinău privind recunoașterea acțiunilor nule a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale or. Cantemir, privind refuzul de a include în stadiul de muncă perioada anilor 1988 pînă 1994 (activitate în CAP „Glia”), cu obligarea pîrîtului să adopte decizie, prin care să fie luat în calcul stagiul de muncă din acești ani și stabilită pensia conform stagiului.

În motivarea acțiunii reclamantul a relatat că, s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cantemir cu o cerere privind stabilirea pensiei în legătură cu limita de vîrstă, prezentînd actele solicitate, inclusiv certificatul de salariu eliberat de CAP „Glia”.

La 14 august 2012 prin actul de verificare a certificatului de salariu de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cantemir s-a confirmat faptul că certificatul de salariu prezentat de el este fără devieri de la cărțile de salariu din gospodăria agricolă respectivă, însă în acest act s-a mai menționat faptul, că el în perioada anilor 1988-1994 s-a ocupat cu creșterea juncilor pe contract de arendă. Prin avizul CNAS nr. 97 din 03 septembrie 2012 dosarul de pensionare a fost restituit la Casa Teritorială de Asigurări Sociale pentru a concretiza din ce fond au fost achitate sumele indicate în perioada anilor 1988-1994 în baza contractului de arendă și a confirma achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat, precum și anexarea contractului de arendă respectiv.

La 01 octombrie 2012, repetat a fost restituit dosarul de pensionare, tot din

aceleiași considerente, pînă la urmă comunicîndu-i-se, că i s-a stabilit o pensie minimă de 550 lei, nefiind incluși anii 1988-1994, adică CTAS nu a clarificat cele solicitat de CNAM, din care motiv reclamantul la 18 martie 2013 s-a adresat cu o cerere către CTAS Cantemir, prin care a cerut includerea acestor ani în stagiul de muncă și respectiv recalcularea pensiei, anexînd certificatul eliberat de CAP „Glia” și extrasele din cărțile de salariu pentru perioada anilor 1988-1994.

La 24 martie 2013 a primit un răspuns de la CTAS Cantemir, din care rezultă că, i se refuză introducerea în stagiul de cotizare anii 1988-1994 și respectiv, recalcularea pensiei, deoarece perioada de activitate ce urmează a fi inclusă în stagiul, luînd ca bază Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, menționînd și faptul că dosarul de pensie a fost examinat și de Direcția Control și aplicarea legislației pentru drepturi sociale CNAS mun. Chișinău, însă de la ultimii nu a primit nici un răspuns sau vreo decizie.

Consideră reclamantul, că acțiunile date, necesită a fi recunoscute nule din cauza că el a activat la CAP „Glia” de la momentul angajării pînă la concediere, inclusiv anii 1988-1994, perioada în care nu a fost concediat, deci relațiile de muncă s-au prelungit, respectiv a achitat contribuțiile de asigurări sociale reținute din salariu, fapt confirmat atît prin cărțile de salariu cît și prin certificatul eliberat de CAP „Glia”.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 3, 5, 8, 16, 25 al Legii contenciosului administrativ și solicită admiterea acțiunii privind recunoașterea nulității acțiunilor a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale or. Cantemir privind refuzul de a include în stadiul de muncă perioada anilor 1988-1994 activate în CAP „Glia”, obligînd pîrîtul să adopte decizie prin care să fie luat în calcul stagiul de muncă din acești ani și stabilită pensia conform stagiului.

La data de 11 iulie 2014, Judecătoria Cantemir a pronunțat hotărîrea, prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Miron Grigore împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale or. Cantemir și Casei Naționale de Asigurări Sociale mun. Chișinău privind recunoașterea acțiunilor nule a acțiunilor CTAS Cantemir. S-au recunoscut nule acțiunile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cantemir privind refuzul de a include în stagiul de muncă a lui Miron Grigore, perioada anilor 1988-1990. S-a încasat de la Casa Teritorială de Asigurări Sociale or. Cantemir și Casa Națională de Asigurări Sociale mun. Chișinău în folosul lui Miron Grigore, cheltuielile de judecată în sumă de 1080 (una mie optzeci) lei, în mod solidar. În rest pretențiile au fost respinse.

La data de 12 august 2014, 28 august 2014 și ulterior la 30 martie 2015 Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Teritorială de Asigurări Sociale or. Cantemir au depus cerere de apel, împotriva hotărîrii Judecătoriei Cantemir din 11 iulie 2014, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei decizii de respingere a acțiunii înaintată de Miron Grigore.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului.

În argumentarea deciziei sale instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a aplicat norma legală, deoarece conform materialelor dosarului se confirmă faptul, că Miron Grigore a activat în calitate de crescător de vite la ferma de vaci în cadrul Cooperativei Agricole de Producție „Glia”, iar în perioada anilor 1988-1990

contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii nu se achitau. De rînd cu aceasta instanța de apel a mai stabilit, că hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 11 iulie 2014 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural și urmează a fi menținută.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 11 octombrie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia deciziei recurate pe motiv că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și incorect a constatat circumstanțele cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat superficial litigiul.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziilor recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea